

Светлана Волиц ПРИСУСТВО

do kraia
koliko
do kraia
koliko
do kraia
koliko
do kraia
koliko
do kraia
koliko

**Светлана Волиц
ПРИСУСТВО**

Svetlana Volic
PRESENCE

Продајна галерија "Београд"
август-септембар 2012.

др Предраг Терзић

ДА ЛИ СТЕ ИКАД ЖЕЛЕЛИ ДА ПРОМЕНИТЕ НАЧИН ГЛЕДАЊА НА СВЕТО?

У једном броју Бостон Глоба, Џоан Лерер¹ (Johan Lehrer) описује разне начине погледа на свет који нас окружује и на који начин уз помоћ науке и технологије је могуће такав поглед променити. Другим речима, како се уз помоћ савремених технологија и науке поглед на наш проблем може другачије ишчитавати и чинити нас мање узнемиреним.

На једном од тестова може се приметити да се помоћу двогледа (који се обрнуто поставља на очи) рана на прсту чини сасвим бенигна. Таква ситуација се објашњава да је гледањем кроз двоглед (нормаланом поставком) рана исувише опасна, огромних размера и која утиче на наш мозак да се буну и да природно реагује. Када се двоглед окрене, тако да се стиче утисак да је прст много даље него што стварно јесте, добија се потпуна другачија ситуације где се сама рана чини мањом и прихватљивијом посматрачу.

Да ли можемо рећи да се видео инсталација Светлане Волиц, може погледати обрнуто?! Или, како сама ауторка каже, да се кроз камеру која се разуме као *унутрашње око*, може приметити оно што сваког чини узнемиреним у простору где до тада није обитавао. Видео инсталација *Присуство* се баш односи на ослобађање... не пуко ослобађање на које смо навикли кроз буран XX век, већ на друго ослобађање - видео слике, која је постала документ стварности који до тада није примењиван у уметности. *Слике које се крећу* су у данашњем свету важне и у себи носе информацију која се мора на адекватан начин и разумети.

Светлана у својој видео инсталацији покушава да додирне и обухвати проток времена, који се све више везује за појам брзине. Овде имамо потребу да успоримо и да покушамо са сагледамо духовну и физичку равнотежу коју нам нуди *Присуство*. Што је на прагу разумевања Росалинд Краус (Rosalind Krauss) која видео разуме као преиспитивање и критику свог бића². Са друге стране имамо потребу да видео инсталацију код Светлане Волиц разумемо као *проширени екран*³. Другим речима, да целокупну инсталацију унутар простора галерије обухватимо са више чула, тако да нашом кретњом кроз инсталацију увиђамо да се слике померају, преносећи нам на тај начин другачије разумевање простора и онога шта се дешава око нас.

1 http://www.boston.com/bostonglobe/ideas/graphics/011109_hacking_your_brain/

2 погледати опширније у *October: The First Decade*, MIT Press., 1987., p. 50-64.

3 појам који уводи Јангблад, погледати детаљније у Liz Kotz, "Video projection: the space between screen", edited by Leighton Tanya, *Art and the moving image*, Tate Enterprises Ltd, London, 2008., p. 379.

Светлана се унутар свог рада није само бавила садржајем слике, њене манипулације и метаморфозе, већ се бавила и проблемом координата просторног поља које долази од стране светлости која се налази у самој галерији. Поигравајући се са простором и светлом, видео инсталација *Присуство*, добија једну ноту интимности и тишине која нам је у овом тренутку буке и брзине неопходна. Помоћу оваквог суптилног квалитета рада која нам се нуди, у могућности смо да простор и видео инсталацију сагледамо на једном квалитетнијем нивоу разумевања.

Можемо слободно рећи да се унутар видео инсталације *Присуство*, јавља и једна таква замрзнута слика, чиме се аутоматски јавља потреба за *дијалогом* између посматрача и Светланиног рада. Жорж Батај (George Bataille) би то назвао неком врстом *расцепа*, који је неопходан за ту врсту дијалога. Из оваквог сусрета се може слободно рећи да се осим простора (што је случај са минимализмом) рађа још нешто, а то нешто се слободно може назвати *трајање*. Како Николас Бурио (Nicolas Bourriaud) објашњава трајање; то је време потребно за обраду, разумевање дела и доношења одлуке превазилази сам чин употпуњавања дела погледом⁴. Када већ говоримо о трајању, успорене слике или замрзнуте слике које у себи садрже неку спорост, су једно од места на којем се могу постављати нове уметничке стратегије и теорије, које доносе нову и, у неку руку, обновљену пажњу за археологију времена. Светланина видео инсталација *Присуство* у себи садржи једну такву пажњу за археологију времена, где посматрач има ту могућност да не само да врши дијалог са делом, већ и да *урањањем* у само дело осети једну драж одуспности и другачијег протицања времена. Времена којег је све мање,...

Већина нас време и брзину разуме кроз простор; како да од тачке А дође до тачке Б, што брже и уз што мање *изгубљеног времена*. Видео инсталација *Присуство* нас задржава у простору где смо, уједно нас увлачи да сагледамо на себи својствен начин оно што нам се дешава испред очију. Због своје специфичне темпоралности која се одвија у садашњем тренутку неког догађаја, веома лако се повезујемо са временско-просторним континуитетом снимања и репродукције такве слике на неком другом простору, који замењује присутност некога или нечега у том простору и тренутку. Светланина видео инсталација је контемплативна и медитативна и буквално вас успорава, тако да покушавате да сагледате и разумете њену потребу да саопшти шта је тишти. Да ли је то љубав, нада, живот, смрт, одсуство, поглед, истина, чежња, дистанца, тишина, ... или утопија.

Библиографија

- *October: The First Decade*, MIT Press., 1987., p. 50-64.
- Leighton Tanya, *Art and the moving image*, Tate Enterprises Ltd, London, 2008.
- Николас Бурио, Релациона естетика, Кошава, Специјално издање бр. 42/43, Центар за савремену културу Конкордија, Вршац, 2003.

Вебографија

- http://www.boston.com/bostonglobe/ideas_graphics/011109_hacking_your_brain/

⁴ видети у Николас Бурио, Релациона естетика, Кошава, Специјално издање бр. 42/43, Центар за савремену културу Конкордија, Вршац 2003.

БИОГРАФИЈА

Светлана Волиц, визуелна уметница

Рођена у Београду 1974. године. Дипломирала 1999. године, на Факултету ликовних уметности у Београду, одсек сликарство, у класи проф. Чедомира Васића. Магистрирала је сликарство код истог професора 2002. године. Члан је УЛУС-а од 2000. године.

Реализовала је шест самосталних изложби. Учествовала је на преко 60 групних изложби и великом броју радионица, ликовних колонија и фестивала у земљи и иностранству (Македонија, Чешка Република, Црна Гора, Естонија, Летонија, Мађарска, Бугарска, Италија, Грчка, Немачка и Канада).

Аутор је сцене и видео радова за више позоришних представа. Дизајнирала је велики број књига и корица књига. Са издавачком кућом Клио сарађује од 2005. године. Члан уметничког савета Београдског летњег фестивала - БЕЛЕФ (2005-2006).

Аутор је великог броја видео инсталација које су излагане у галеријама и различитим јавним просторима. Многе од њих рађене су да егзистирају само у одабраном специфичном простору, *site-specific* пројекти.

Учесник је Бијенала архитектуре у Венецији, 2004. године, као један од аутора пројекта "*Scene Design 02 - site: Krstac*", у оквиру националне селекције Србије и Црне Горе.

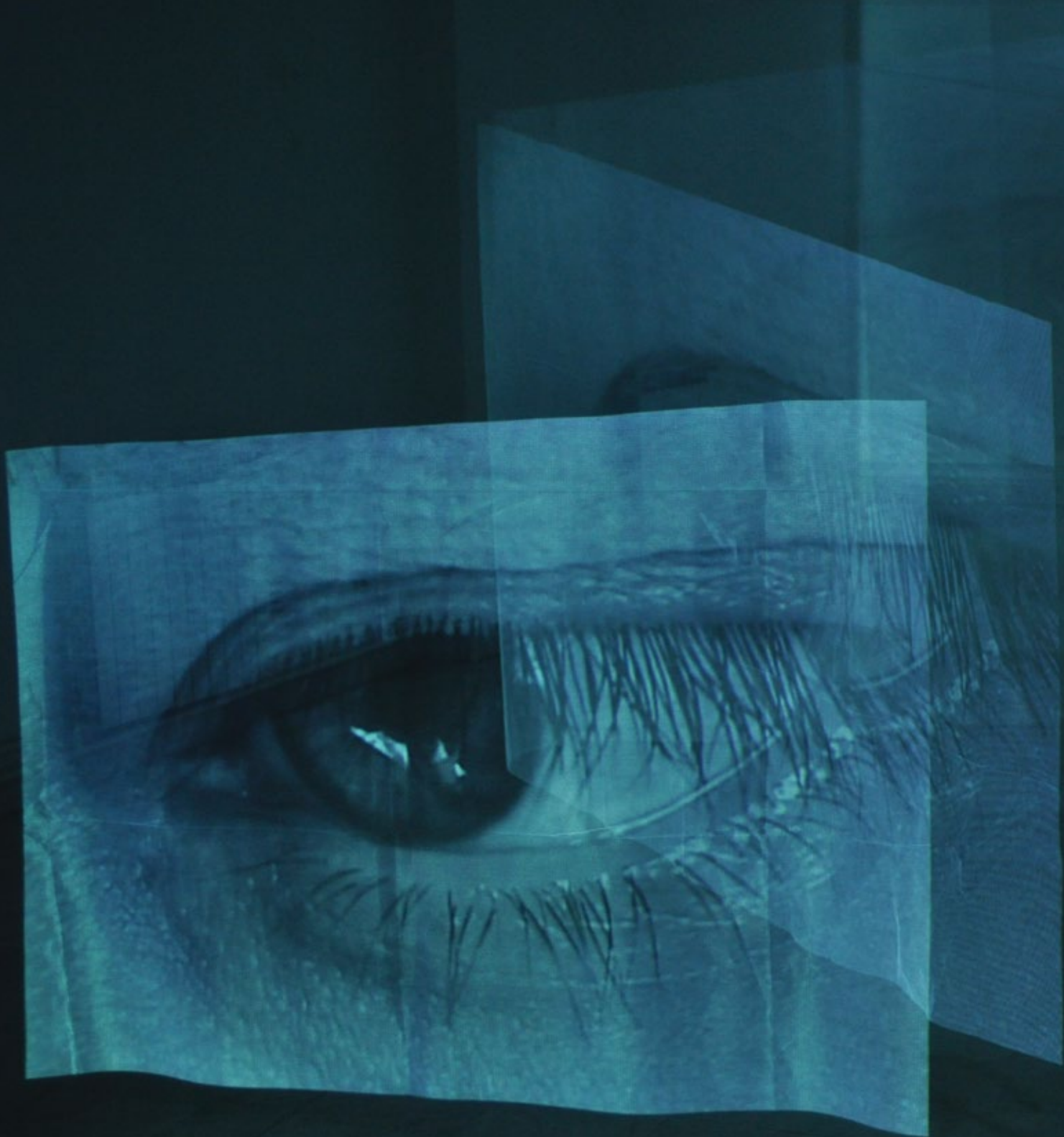
Изражава се кроз различите медије: сликарство, видео инсталације, фотографију, графички и сценски дизајн.

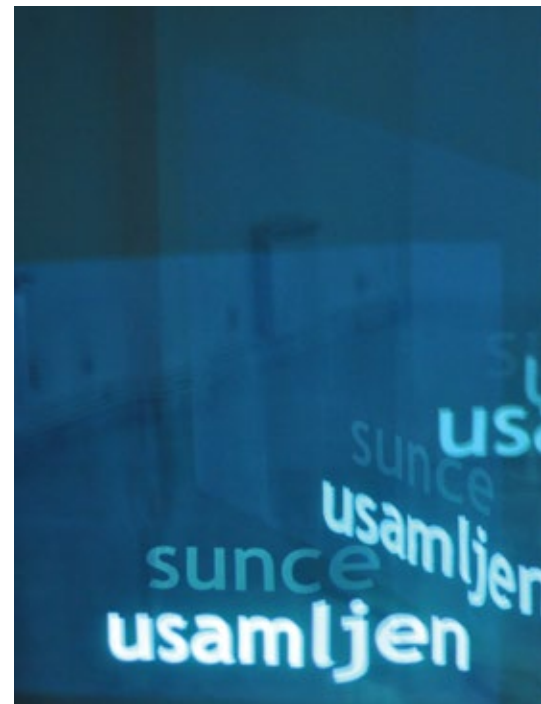
Живи и ради у Београду као самостални уметник.

volicsvetlana@gmail.com

www.svetlanavolic.in.rs

www.behance.net/svetlana_volic

Видео инсталација ПРИСУСТВО
димензије: 2 x 2.5 x 8 m
материјал: видео рад (у трајању од 16 минута) пројектован на 5 транспарентних тканина

Video Installation PRESENCE
dimensions: 2 x 2.5 x 8 m

material: video-work (duration 16 minutes) projected on 5 semitransparent fabrics

BIOGRAPHY

Svetlana Volic, visual artist

Born in Belgrade, in 1974. In 1999, she graduated from The Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Painting, class of professor Čedomir Vasić. Finished post-graduate in the same class, in 2002. She has been a member of ULUS (Serbian Association of Fine Artist) since 2000.

Realized 6 Solo-exhibitions. She participated in more than 60 group exhibitions and numerous workshops, art colonies and festivals in Serbia, an abroad (Macedonia, Czech Republic, Montenegro, Estonia, Latvia, Hungary, Bulgaria, Italy, Greece, Germany and Canada).

She has made scene design and video works for several theatre plays. She designed a great number of books and covers. Cooperates with Clio Publishing house, since 2005. She was a member of the BELEF council (Belgrade Summer Festival), 2005-2006.

She has made a number of video-installations which have been exhibited in galleries, as well as other public spaces. Many installations were designed to exist only in the space for which they were created, site-specific projects.

Participant in the Venice Architecture Biennale 2004. as a co-author of a multimedia art project SD-02: site Krstac, within the national setting of Serbia and Montenegro.

Works in various media: painting, video-installations, photography, scene-design and graphic design.

She lives and works in Belgrade as free-lance artist.

volicsvetlana@gmail.com

www.svetlanavolic.in.rs

www.behance.net/svetlana_volic

Predrag Terzić

HAVE YOU EVER WANTED TO CHANGE YOUR WORLDVIEW?

In one issue of the Boston Globe Johan Leher¹ describes different ways of observing the world and the ways we can change it with the help of science and technology. It demonstrated how with the help of modern technologies and science we can change the way we view and interpret our problems which makes them less obtrusive.

One of the tests used to illustrate this article, shows how the wound on a finger, viewed reversely through the binoculars, appears completely benign. This test explains how the normal viewing through the binoculars represents the wound out of proportions and highly perilous, which in turn induces our brain to rebel and react violently. With the simple turning of the binoculars, we get a totally different situations, where the finger and the wound seems further away, and thus more acceptable to the viewer.

May we propose that the installation of Svetlana Volic could be viewed in reverse manner?! Or, as the author herself states, that through the camera, understood as an *inner eye*, we could perceive all those things that disturb us in the spaces that we have never inhabited? Her video installation *Presence* is dealing with the issue of liberation, but not the concept of liberation that we were familiar with throughout the calamitous 20th century. It is the liberation of a different kind, the liberation of the video image, that became the document of our reality not previously used in the visual arts. *The moving images* are nowadays important since they are carrying the information that ought to be correctly understood.

In her video installation Svetlana tries to touch and even to encompass, the passage of time that is currently often related to the concept of speed. In her work we have the desire to slow down and to perceive the spiritual and physical equilibrium that *Presence* is offering to us. It is created in the same line of thought as the approach of Rosalind Krauss who understands the video as the means of self-reflection and self-criticism². On the other hand, we strive to understand the video installation of Svetlana Volic as the *expanded screen*³. In a word, to perceive her entire installation with several senses, to use our own movement through installation, understand the very moving of the images, and in such a way to change our perception of space and the action revolving around us.

In her work Svetlana deals not only with the content of the image, its manipulation and its metamorphoses, but also with the coordinates of the spatial field created by the light in the gallery. Playing with the space and the light, this video installation acquires the element of

1 http://www.boston.com/bostonglobe/ideas/graphics/011109_hacking_your_brain/

2 *October: The First Decade*, MIT Press., 1987., p. 50-64.

3 Liz Kotz, "Video projection: the space between screen", edited by Leighton Tanya, *Art and the moving image*, Tate Enterprises Ltd, London, 2008., p. 379.

intimacy and silence that is so vital for us, in these times full of noise and speed. With this subtle aspect that the artwork offers, we are capable of perceiving the space and the installation in it on a higher level of understanding.

It could be said that in the installation *Presence* also emerges the element of the frozen image that automatically engenders the *dialogue* between Svetlana's work and the beholder. George Bataille would call this phenomena a sort of *split* which is necessary for such a dialogue. From the encounter of the beholder and an artwork, emerges also something else that could be easily recognized as *duration*. Duration, perceived as a time needed for dealing with, and understanding of, the artwork, the time for decisions that is greater than the act of complementing the artwork with one's own gaze⁴. Taking about duration it ought to be said, that the images which had been slowed down, or those that contain a sort of slowness, represent one of those grounds where new art theories and strategies, that bring the new and renowned interest in the archaeology of time, could be established. Svetlana's installation *Presence* contains that very interest in the archaeology of time, where the beholder is not just able to establish the dialogue with the artwork, but also to be *immersed in* it and consequently experience the lure of absence and the feeling of the different passage of time. The time that is we are constantly lacking.

The majority of us understand time and speed through the notion of space. We see it as a way of moving between two points, A and B, in the quickest way and with the minimum of *time lost*. Video installation *Presence* make us stay where we are, it draws us in itself in order to perceive, in our own way, everything that revolves in front of us. Due to its specific temporality, situated in the very moment of action, makes it easier for us to connect it to the spatial and temporal continuity of recording and reproduction of the same event in the other space and time. Thus, the installation acts as a replacement of something or someone absent from the new locus. Svetlana's video installation is both contemplative and meditative, it literally slows us down, and makes us perceive and understand her desire to communicate her anxieties to us. Is it love, hope, life, death, absence, gaze, truth, longing, distance, silence...or maybe utopia.

References

- *October: The First Decade*, MIT Press., 1987., p. 50-64.
- Leighton Tanya, *Art and the moving image*, Tate Enterprises Ltd, London, 2008.
- Nikolas Burio, *Relaciona estetika*, Košava, Specijalno izdanje br. 42/43, Centar za savremenu kulturu Konkordija, Vršac 2003.

Online resources

- http://www.boston.com/bostonglobe/ideas_graphics/011109_hacking_your_brain/

⁴ Nikolas Burio, *Relaciona estetika*, Košava, Specijalno izdanje br. 42/43, Centar za savremenu kulturu Konkordija, Vršac 2003.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Сања Тодосијевић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Уметнички савет
Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Предраг Терзић

Дизајн
Жолт Ковач

Превод
Јелена Тодоровић

Фотографије
Светлана Волиц

Штампа
ГРИД студио, Београд

Тираж
200 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

For the publisher
Mihailo M. Petković, director

Curator
Sanja Todosijević

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Olga Jančić
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Predrag Terzić

Design
Žolt Kovač

Translation
Jelena Todorović

Photographs
Svetlana Volic

Printed by
GRID studio, Belgrade

Print run
200

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Волиц С.(083.824)
7.038.55:791(497.11)"20"(083.824)

ВОЛИЦ, Светлана, 1974-

Светлана Волиц = Svetlana Volic : присуство = presence : Продајна галерија "Београд", август - септембар 2012. / [текст у каталогу Предраг Терзић = tekst in catalogue Predrag Terzić ; превод Јелена Тодоровић = translation Jelena Todorović ; фотографије Светлана Волиц = photographs Svetlana Volic]. - Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2012 (Београд : Грид студио). - 12 стр. : илустр. ; 22 x 22 cm

Упоредо срп текст и енгл. превод. - Тираж 200. - Биографија: стр. [4].

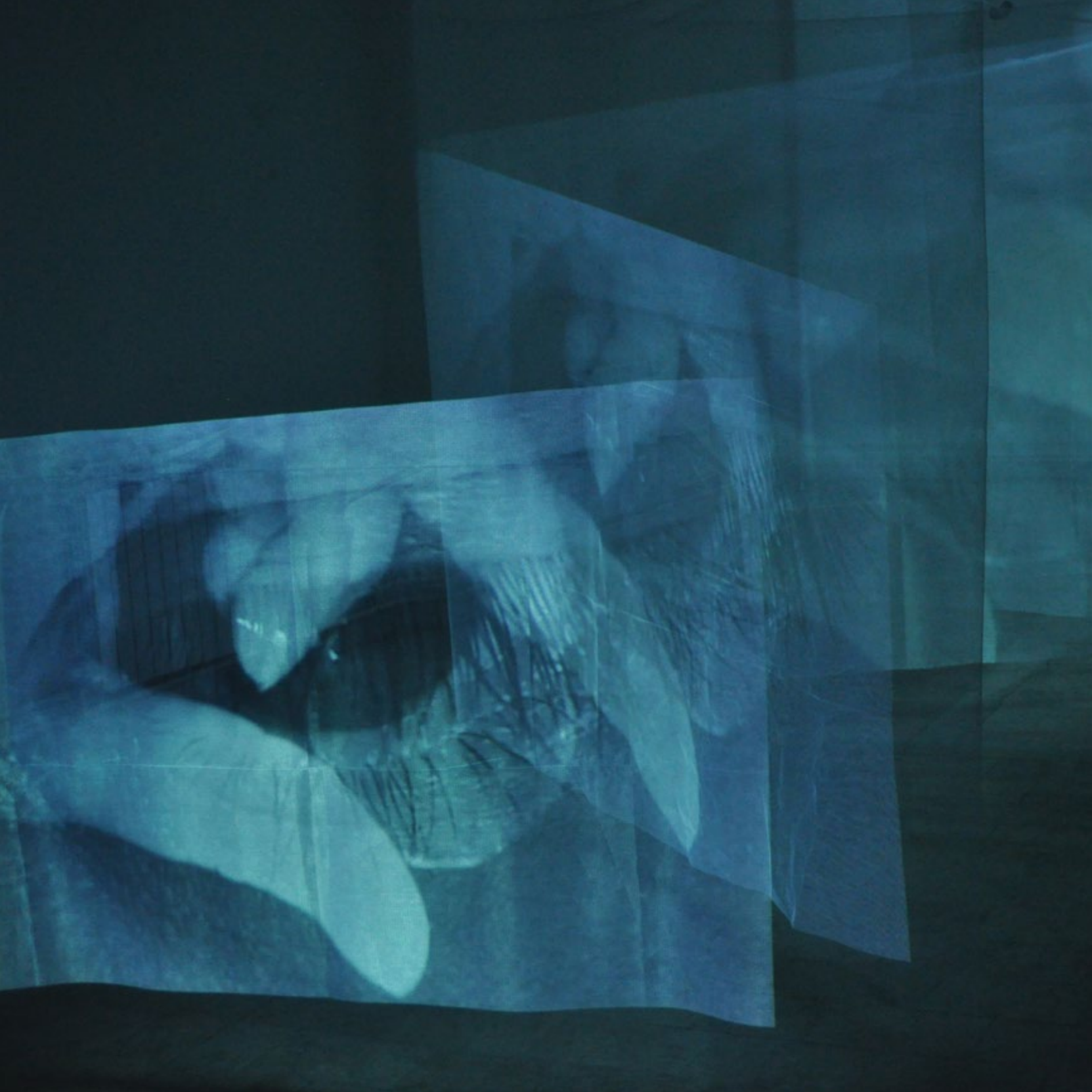
ISBN 978-86-6141-039-0

а) Волиц, Светлана (1974-) - Видео инсталације - Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 195277324

Партнери галерије

oja

moja
moja

moja

